

Nr 254.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående anslag till statens provningsanstalt; given Stockholms slott den 25 april 1947.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över handelsärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla de förslag, om vilkas avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

Axel Gjöres.

Utdrag av protokollet över handelsärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 25 april 1947.

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden WIGFORSS, MÖLLER, SKÖLD, QUENSEL, GJÖRES, DANIELSON, VOUGT, ZETTERBERG, NILSSON, STRÄNG, ERICSSON, MOSSBERG, WEIJNE, KOCK.

Efter gemensam beredning med chefen för finansdepartementet anför chefen för handelsdepartementet, statsrådet Gjöres.

I årets statsverksproposition, tionde huvudtiteln, har Kungl. Maj:t under punkterna 30 och 31 föreslagit riksdagen att, i avbidan på särskild proposition i ämnet, för budgetåret 1947/48 beräkna

dels till Statens provningsanstalt: Avlöningar ett förslagsanslag av 891 100 kronor;

dels ock till Statens provningsanstalt: Omkostnader ett förslagsanslag av 137 500 kronor.

Vid anmälan i statsverkspropositionen av ifrågavarande punkter yttrade min företrädare i ämbetet bland annat, att frågan om anslag till statens provningsanstalt för budgetåret 1947/48 borde upptagas till prövning samtidigt med ett av särskild utredningsman utarbetat förslag rörande den statliga provningsverksamhetens organisation. I anslutning till det sålunda anförda torde jag till en början få erinra om följande.

Riksdagens år 1944 församlade revisorer förordade i sin granskningsberättelse den 15 december 1944, § 33, en översyn av den statliga provningsverksamhetens organisation. Revisorernas hemställan synes närmast ha föranletts därav, att de kunnat konstatera, att en omfattande provningsverksamhet förekomme vid ett par institutioner vid tekniska högskolan i Stockholm, och att denna verksamhet delvis bedreves i affärsmässig form i direkt konkurrens med verksamheten vid statens provningsanstalt. Med anledning av revisorernas uttalande anhöll riksdagen i skrivelse den 16 juni 1945, nr 352, att Kungl. Maj:t måtte låta verkställa den förordade utredningen. Riksdagen påpekade därvid, att provningsanstaltens rörelse årligen medfört betydande underskott, samt ifrågasatte huruvida det kunde anses ekonomiskt eller ändamålsenligt att utrusta ett flertal institutioner med provningsmaskiner av likartat slag. Med stöd av Kungl. Maj:ts den 26 oktober 1945 givna bemyndigande tillkallade min företrädare i ämbetet en utredningsman för att verkställa den av riksdagen begärda utredningen.

Utredningsmannen har i ett den 28 augusti 1946 dagtecknat, otryckt betänkande avgivit förslag i ämnet. Förslaget syftar väsentligen till att koncentrera för statens räkning bedriven provningsverksamhet, särskilt sådan verksamhet av rutinmässig karaktär, till vissa statliga och enskilda provningsanstalter och provningslaboratorier, att åvägabringa inrättande av tre nya statliga provningslaboratorier vid vissa tekniska läroanstalter i landsorten samt att öka omfattningen av den statliga provningsverksamheten genom införande av föreskrifter om obligatorisk provning vid leverans till staten eller till statsunderstött företag.

Över betänkandet ha yttranden avgivits av ett stort antal myndigheter och sammanslutningar m. fl. I ett flertal yttranden ha på väsentliga punkter invändningar rests mot utredningsmannens förslag. Styrelsen för tekniska högskolan i Stockholm har anmält, att styrelsen numera meddelat sådana föreskrifter, att den av riksdagsrevisorerna påtalade rutinprovningens verksamheten vid vissa av högskolans institutioner upphört.

Med hänsyn till den i yttrandena framförda kritiken har jag funnit det nödvändigt att på grundval av det föreliggande materialet inom departementet låta verkställa förnyad utredning av frågan. Arbetet härmed har ännu icke kunnat slutföras, och förslag i ämnet kan sålunda icke nu framläggas. Frågan om statens provningsanstalts anslag för budgetåret 1947/48 torde emellertid nu böra upptagas till behandling.

I riksstaten för innevarande budgetår är statens provningsanstalts avlöningsanslag upptaget till 560 000 kronor och dess omkostnadsanslag till 132 500 kronor.

Kungl. Maj:t har den 17 maj 1946 fastställt dels personalförteckning för anstalten (statsliggaren s. 881), dels följande avlöningsstat:

1. Avlöningar till ordinarie tjänstemän, <i>förslagsvis</i>	kronor	215 500
2. Arvode, bestämt av Kungl. Maj:t	»	1 200
3. Avlöningar till övrig icke-ordinarie personal	»	131 300
4. Avlöningar till tillfälliga biträden, <i>förslagsvis</i>	»	162 000
5. Rörligt tillägg, <i>förslagsvis</i>	»	50 000

Summa kronor 560 000.

Samma dag har Kungl. Maj:t även fastställt omkostnadsstat för anstalten, upptagande bland annat en post till reseersättningar, förslagsvis beräknad till 10 000 kronor.

I skrivelse den 12 oktober 1946 har *styrelsen för statens provningsanstalt* hemställt, att för budgetåret 1947/48 anstaltens avlöningsanslag måtte upptagas till 702 600 kronor och dess omkostnadsanslag till 137 500 kronor.

Beträffande avlöningsanslaget har styrelsen begärt förbättrad lönegradsplacering av vissa ordinarie befattningar, överflyttning av en del extra ordinarie befattningar till ordinarie stat, inrättande av ett antal nya befattningar m. m. Flertalet önskemål i dessa hänseenden framfördes redan i styrelsens petitaskrivelse för budgetåret 1946/47.

Vad först angår anslagsposten till avlöningar till ordinarie tjänstemän har styrelsen hemställt om överföring till 7 lönegraden å löneplan C av de fem avdelningschefs-befattningarna i lönegraden A 29 samt om uppflyttning dels av de fyra befattningarna som förste avdelningsingenjör från lönegraden A 24 till lönegraden A 26, dels av befattningen såsom kassör och räkenskapsförare i lönegraden A 20 till befattning såsom kamrerare i lönegraden A 24, dels ock av expeditionsvaktsbefattningen i lönegraden A 6 till befattning såsom förste expeditionsvakt i lönegraden A 7. Styrelsen har därjämte hemställt om överflyttning till ordinarie stat av följande befattningar, nämligen i lönegraden A 26 av befattningen såsom förste avdelningsingenjör i lönegraden Eo 24, i lönegraden A 9 såsom förste provberedare av en provberedarbefattning i lönegraden Eo 7 samt i lönegraden A 8 av en provberedarbefattning i lönegraden Eo 7 och en i lönegraden Eo 8. Vidare har styrelsen hemställt om inrättande av följande nya ordinarie befattningar, nämligen tre befattningar såsom ingenjör i lönegraden A 20, en befattning såsom instrumentmakare i lönegraden A 12, en kontoristbefattning i lönegraden A 9 och två kanslibitträdesbefattningar i lönegraden A 7.

Enligt styrelsens beräkningar skulle vid bifall till de gjorda framställningarna utgifterna å anslagsposten till avlöningar till ordinarie tjänstemän öka med i runt tal 77 500 kronor, vartill skulle komma en ytterligare ökning med i runt tal 1 500 kronor för löneklassuppflyttningar och för höjning av det för vikariatsersättningar avsedda beloppet. Anslagsposten skulle följaktligen uppräknas med 79 000 kronor till 294 500 kronor.

Anslagsposten till arvode, bestämt av Kungl. Maj:t har styrelsen upptagit till oförändrat belopp, 1 200 kronor.

I fråga om anslagsposten till avlöningar till övrig icke-ordinarie personal har styrelsen hemställt om medel för inrättande av dels en befattning såsom förste avdelningsingenjör i lönegraden Eo 24, dels nio nya befattningar för ingenjörer och likställda, varav fyra i lönegraden Eo 18 och fem i lönegraden Eo 17, samt för uppflyttning av en befattning såsom laboratoriebiträde i lönegraden Eo 7 till befattning såsom expeditionsföreståndare i lönegraden Eo 12. Däremot borde medel icke längre beräknas för följande nu befintliga befattningar, nämligen fyra för personal med lägre teknisk utbildning i lönegraden Eo 15 samt en för provberedare i lönegraden Eo 8 och två i lönegraden Eo 7.

Anslagsposten skulle med anledning av de av styrelsen föreslagna personaländringarna enligt dess beräkningar uppräknas med i runt tal 19 700 kronor samt på grund av löneklassuppflyttningar ökas med ytterligare i runt tal 1 400 kronor till 152 400 kronor. Tillika har styrelsen föreslagit att anslagsposten, som hittills varit obetecknad, skulle uppföras förslagsvis, vilket skett med motsvarande poster i avlöningsstaterna för patent- och registreringsverket, väg- och vattenbyggnadsstyrelsen m. fl. verk.

Styrelsen har slutligen föreslagit uppräknig av anslagsposten till avlöningar till tillfälliga biträden med 28 000 kronor till 190 000 kronor och anslagsposten till rörligt tillägg med 14 500 kronor till 64 500 kronor.

Beträffande de föreslagna ändringarna såvitt de angå den tekniska personalens anställningsförhållanden har styrelsen bland annat anfört följande.

Avdelningscheferna borde överflyttas från lönegraden A 29 till lönegraden C 7, emedan den alltjämt fortgående utvecklingen av svensk industri till allt högre kvalitet och större precision ställde ökade anspråk på provningsanstaltens medverkan och i hög grad hade stegrat fordringarna på den ledande personalens tekniska och vetenskapliga sakkunskap. Anstaltens intyg och utlåtanden tjänade i avsevärd omfattning som sakkunnigutlåtanden vid rättsförhandlingar, och de måste därför vara mycket tillförlitliga. Det under senare år intensifierade vetenskapliga forskningsarbete, som med stöd av statsanslag bedreves på provningsanstaltens olika avdelningar, ställde även ökade krav på avdelningschefernas kompetens. Industrien betalade män i motsvarande ställning vida högre löner än de, som nu tillkomme avdelningscheferna vid provningsanstalten.

De nu befintliga befattningarna såsom förste avdelningsingenjör borde uppflyttas från 24 till 26 lönegraden, när innehavarna av dessa befattningar måste äga sådana kvalifikationer, att de när som helst kunde träda i avdelningschefernas ställe. Samma skäl som anförts för en förbättring av löneställningen för sistnämnda befattningshavare kunde sålunda återopas för en omprövning av löneställningen för förste avdelningsingenjörerna. Ökningen av anstaltens personal ställde också allt större krav på deras förmåga som arbetsledare. Vid andra statliga verk vore motsvarande befattningshavare placerade i någon av lönegraderna A 26 eller A 27, och även vid de nyin-

rättade tekniska forskningsinstitutet hade jämförliga befattningshavare en högre löneställning än vid anstalten.

Såväl avdelningschefen som förste avdelningsingenjören å bergskemiska avdelningen komme inom några år att uppnå pensionsåldern. Tillgången till skickliga analytiker vore för närvarande mycket knapp. Det hade emellertid nyligen lyckats styrelsen att såsom tillfälligt biträde på avdelningen anställa en akademiker, vilken inom kort kunde väntas avlägga filosofie licentiat-examen. För att tillförsäkra anstalten en kvalificerad kraft för någon av förutnämnda båda befattningar, borde för hans räkning inrättas en ny befattning såsom förste avdelningsingenjör i lönegraden Eo 24.

De föreslagna ordinarie ingenjörsbefattningarna i 20 lönegraden, vilka erfordrades för att bereda beföringsmöjligheter för vissa ingenjörer med lägre teknisk utbildning, avsåges bli förlagda till mekaniska, byggnadstekniska och kemiskt-tekniska avdelningarna. I fråga om behovet av befattningarna vid de båda förstnämnda avdelningarna har anstaltsstyrelsen anfört följande.

Enligt de inom kort utkommande normerna för svetselektroder skola elektroderna indelas i vissa klasser, och klassindelningen skall ske under kontroll av statens provningsanstalt och Chalmers provningsanstalt. Varje år skall därefter varje godkänd elektrod kvalitet undergå förnyad kontroll. För detta ändamål behöver *mekaniska avdelningen* en svetskunnig ingenjör med sådan anställning, att han kan väntas kvarstå i tjänsten under längre tid. Mekaniska avdelningen har vidare att årligen utföra kontroll av ett stort antal provningsmaskiner vid bruk och verkstäder. Härför kräves en ingenjör med mångårig erfarenhet inom detta område. Hittills har detta senare arbete till huvudsaklig del utförts av den på övergångsstat satte avdelningsingenjören i 21 lönegraden. Denne uppnår emellertid om några år pensionsåldern. Det är då av vikt att äga tillgång till den dugande ingenjör, som ägnar sig åt svetsproven, vilken redan nu har erfarenhet av kontrollen av provningsmaskiner och som senare bör kunna övertaga även denna kontroll.

Byggnadstekniska avdelningen, som är anstaltens största avdelning, hade år 1943—44 en debiterad inkomst av 180 300 kronor mot 39 600 kronor för år 1920. Personalens antal har under samma tidrymd stigit från 5 till 32; antalet ordinarie befattningshavare var 3 år 1920. Sedan dess har endast en ordinarie provberedarbefattning tillkommit. Ett antal extra-ordinarie befattningar ha emellertid under senare år inrättats, bland annat en i Eo 17 och två i Eo 15. Befattningarna i Eo 17 och Eo 15 uppbäras av ingenjörer med lägre teknisk examen. För arbetets behöriga gång samt med hänsyn till anstaltens ekonomi är det av vikt att kunna bjuda sådan löne- och tjänsteställning, att för provningsanstalten särskilt önskvärda ingenjörer vilja kvarstå i anstaltens tjänst. Styrelsen ansluter sig till den av Statens provningsanstalts tjänstemannaförening uttalade uppfattningen, att befattningar i 20 lönegraden böra inrättas på denna avdelning, men anser att för närvarande endast en sådan befattning bör förekomma.

Efter förhandlingar med Statsverkens ingenjörsförbund hade provningsanstaltens styrelse överenskommit med förbundet att anstalten, under förutsättning att medel i tillräcklig omfattning anvisades, från och med den 1 juli 1947 skulle tillämpa följande beföringsgång för icke högskoleutbildad ingenjörspersonal vid anstalten.

	Läroverks- ingenjörer och likställda		Instituts- ingenjörer	
	Löne- grad	Löne- klass	Löne- grad	Löne- klass
Arvode vid anställningstidens början	—	11	—	8
Arvode efter ett års anställning	—	12	—	9
Lön efter två års anställning	Eo 15	14	—	10
Lön efter fyra års anställning	Eo 17	16	Eo 15	14
Lön efter sex års anställning	—	—	Eo 17	16

De överenskomna normerna skulle avse minimiavlönning. Särskilt förtjänta ingenjörer samt ingenjörer med för provningsanstalten värdefull praktik skulle efter styrelsens beprövande kunna erhålla högre begynnelselönen och befordras hastigare.

Om den föreslagna befordringsgången genomfördes, skulle detta medföra behov av medel till inrättande av tre av de fem i det föregående nämnda nya extra ordinarie befattningarna i lönegraden Eo 17. I samband med att dessa befattningar och de tre ingenjörsbefattningarna i lönegraden A 20 inrättades, kunde fyra extra ordinarie befattningar i lönegraden Eo 15 indragas.

Befordringsnormerna, vilka skulle komma att medföra avsevärt förbättrad löneställning för den yngre ingenjörspersonalen, syntes styrelsen av rättvisehänsyn böra återverka på lönesättningen för viss annan laboratoriepersonal, som under lång anställningstid i anstaltens tjänst utan att ha avlagt ingenjörsexamen förvärvat mycket goda insikter i arbetet. Förste verkmästaren i lönegraden A 15, assistenten å kemiskt-tekniska avdelningen i samma lönegrad och två förste laboratoriebiträden i lönegraden A 11 borde, med bibehållande av sin ordinarie anställning, förordnas att uppehålla var sin av de fyra av styrelsen föreslagna nya extra ordinarie befattningarna i lönegraden Eo 18, varjämte instrumentmakaren å elektriska avdelningen i lönegraden A 14 och ett av de nuvarande laboratoriebiträdena i lönegraden A 7, likaledes med bibehållande av sin ordinarie anställning, borde förordnas att uppehålla var sin extra ordinarie befattning i lönegraden Eo 17. Vad särskilt anginge den nuvarande innehavaren av befattningen såsom förste verkmästare, hade denne blivit betrod med arbetsuppgifter, som eljest skulle ankomma på en ingenjör i vida högre löneställning. Å nyssnämnda sex befattningshavares ordinarie tjänster borde såsom vikarier förordnas befattningshavare i lägre lönegrader med mångårig anställning vid provningsanstalten.

I samband med den pågående moderniseringen av utrustningen vid anstaltens mekaniska avdelning, till vilken medel beviljats av 1945 och 1946 års riksdagar, borde å avdelningen inrättas en instrumentmakarbefattning i lönegraden A 12. Enligt erfarenheter från statens väginstitut vore det icke möjligt att erhålla en förstklassig instrumentmakare, om befattningen placerades i lägre lönegrad än den föreslagna.

Laboratoriebiträdet i lönegraden Eo 7 å byggnadstekniska avdelningen borde placeras såsom expeditionsförordnare i lönegraden Eo 12, emedan

av innehavaren av denna befattning, som hade att ombesörja det ständigt ökade arbetet med avdelningens expeditionstjänst och korrespondens, krävdes teknisk utbildning.

De av anstaltsstyrelsen föreslagna förändringarna med avseende å vissa provberedarbefattningar borde genomföras för att förebygga, att provberedarna vid anstalten sökte sig över till vaktmästarbefattningar vid tekniska högskolan och tekniska läroverket i Stockholm, där ett betydande antal dylika befattningar placerats i lönegraden A 9.

I fråga om de föreslagna ändringarna beträffande kanslipersonalen har anstaltens styrelse bland annat anfört.

Vid ett verk av provningsanstaltens storlek och art förekomme ofta viktiga frågor av administrativ och ekonomisk natur. Provningsanstaltens chef hade teknisk utbildning och måste ägna huvuddelen av sitt arbete åt provningsanstaltens ledning och utveckling i tekniskt avseende. För samråd i administrativa och ekonomiska frågor hade han att tillgå innehavaren av befattningen såsom kassör och räkenskapsförare i lönegraden A 20. Varken tjänstebenämning eller lönegradsplacering för denne befattningshavare gäve ett riktigt uttryck för det arbete och det ansvar, som åvilade honom. Befattningen borde därför erhålla tjänstebenämningen kamrerare och placeras i lönegraden A 24.

Provningsanstalten hade under senare år i mycket hög grad haft svårigheter att anskaffa personal till kontorsarbetet. En av anledningarna härtill hade varit, att befordringsgång för skriv- och kontorsbiträden nästan helt saknats. Vid provningsanstalten borde därför inrättas en kontoristbefattning i lönegraden A 9 och två kanslibiträdesbefattningar i lönegraden A 7. Innehavaren av kontoristbefattningen skulle föra intygsjournal samt kortregister över uppdragsgivare och därjämte sköta anstaltens bibliotek. Dessa ansvarsfulla arbetsuppgifter ombesörjdes nu av ett extra ordinarie kanslibitråde i lönegraden Eo 7 efter att tidigare ha åvilat innehavaren av en numera indragen kansliskrivarebefattning i 11 lönegraden.

I fråga om behovet av de båda nya kanslibiträdesbefattningarna har provningsanstalten i en den 18 april 1947 dagtecknad promemoria anfört.

Skrivcentralen är på grund av lokala förhållanden delad i två avdelningar. Som ledare för skrivarbetet på vardera av dessa erfordras biträden med stor erfarenhet om de speciella arbetsförhållandena inom provningsanstalten. Befattningarna böra vara så lönegradsplacerade, att duktiga biträden vilja kvarstå i tjänst. Provningsanstalten har förlorat högklassig personal under senare tid på grund av dåliga befordringsförhållanden på kontoret. Biträden i Eo 4 ha sökt och erhållit bättre platser.

En av de begärda befattningarna i A 7 är avsedd för kontorsbitråde i A 4, anställd sedan 1918. Den andra befattningen i A 7 är avsedd för ett högt kvalificerat bitråde, som nu överflyttat till annan anställning mot lön, motsvarande 7 lönegraden, men som önskar återgå till provningsanstalten, om befattning i A 7 kan erhållas. En sådan anordning vore av synnerlig betydelse för arbetet på anstaltens kontorsavdelning.

Med provningsanstaltens tillväxt hade arbetet för anstaltens expeditionsvakt ökat avsevärt. Förutom vanliga vaktmästargöromål hade han numera

bland annat till uppgift att ansvara för laboratoriepersonalens överdragskläder, att utöva tillsyn över anstaltens förråd av skrivmateriel m. m. samt att i vissa fall ombesörja inköp till förrådet. Hans befattning borde därför uppflyttas från lönegraden A 6 till lönegraden A 7.

Med avseende på omkostnadsanslaget har provningsanstaltens styrelse icke föreslagit annan ändring än att anslagsposten till reseersättningar med hänsyn till belastningen å posten under det senaste budgetåret måtte höjas med 5 000 kronor till 15 000 kronor.

Över skrivelsen den 12 oktober 1946 ha infordrade utlåtanden avgivits av statskontoret, riksräkenskapsverket och allmänna lönenämnden.

Statskontoret har erinrat därom, att ämbetsverket i utlåtande över framställning från styrelsen för statens provningsanstalt om medelsanvisning för budgetåret 1946/47 redan fattat ställning till vissa av de spörsmål, som berörts i skrivelsen den 12 oktober 1946. I de båda utlåtandena har statskontoret anfört i huvudsak följande.

Frågan om ändrad löneställning för de till lönegrad A 29 hänfödda befattningarna som avdelningschefer vid anstalten upptogs av 1939 års tjänsteförteckningssakkunniga (SOU 1942: 30 s. 112), som ansågo, att befattningarna voro av den karaktär, att det borde övervägas att utbyta dem mot befattningar i löneplanen C, tillsatta medelst förordnande på viss tid. Härför talade enligt de sakkunniga främst den konkurrens, som från enskild företagsamhet obestriddligen gjorde sig gällande beträffande kvalificerade teknici å förevarande område. Vid sin prövning av spörsmålet om den lönegrad, befattningarna borde tillhöra, stannade de sakkunniga för lönegrad C 5.

Det huvudsakliga skäl som sålunda anförts för en förändring av berörda fullmaktstjänster till befattningar med förordnande på viss tid torde mot bakgrunden av den lönereglering, varom förslag nu föreligger, knappast kunna tillmätas samma tyngd som tidigare. Vid ett flertal tillfällen under senare år har statskontoret också, då förslag väckts om inrättande av nya C-tjänster, främst med hänsyn till de särskilda förmåner i pensionshänseende, varmed dessa tjänster äro förenade, ställt sig avvissande till förslagen. Beträffande här ifrågasatt tjänster är statskontoret för sin del tveksamt, om fullgoda skäl föreligga för en överflyttning till C-löneplan. Därest befattningarna bibehållas å A-löneplanen, torde anledning icke finnas till ändring av lönegradsplaceringen.

Mot uppflyttning av de ordinarie befattningarna såsom förste avdelningsingenjör från 24 till 26 lönegraden ville statskontoret icke framställa någon erinran. Vad däremot anginge den ifrågasatta ändringen av löneställningen för den extra ordinarie förste avdelningsingenjören å byggnadstekniska avdelningen syntes icke klart framgå, att de honom åvilande göromålen i kvalitativt hänseende helt kunde jämföras med de arbetsuppgifter, som fullgjordes av den ordinarie förste avdelningsingenjören å samma avdelning. Befattningen borde därför tills vidare bibehållas å extra ordinarie stat i 24 lönegraden.

Frågan om löneställningen för övrig teknisk personal vid provningsanstalten borde närmare utredas av 1944 års personalutredning. Det syntes sålunda statskontoret uppenbart, att förslaget om en särskild befordrings-

gång för ingenjörer med lägre teknisk utbildning icke borde upptagas till övervägande, förrän resultatet av nämnda utredning förelåge. Vid sådant förhållande kunde ämbetsverket icke för det dåvarande förorda den som en följd av den föreslagna befordringsgången påyrkade omregleringen av löneställningen för verkmästare och laboratoriebiträden m. fl. I och för sig syntes emellertid goda skäl tala för en förbättring av befordringsgången för förtjänta ingenjörer med lägre teknisk utbildning genom inrättande av befattningar i 20 lönegraden. Vad särskilt anginge den föreslagna befattningen i 20 lönegraden å mekaniska avdelningen vore att märka, att de arbetsuppgifter, som avsåges skola utföras av innehavaren av denna tjänst, fullgjordes av den på övergångsstat satte avdelningsingenjören i 21 lönegraden, vilken först efter några år komme att uppnå pensionsåldern. Med inrättandet av den föreslagna befattningen å sistnämnda avdelning borde därför i vart fall tills vidare anstå.

Om behovet av en ny instrumentmakarbefattning i lönegraden A 12 har statskontoret anfört följande.

Förslaget om inrättande av en befattning såsom instrumentmakare å mekaniska avdelningen synes närmast ha föranletts därav, att den i tjänsten äldste mekanikern å avdelningen, som vid förste verkmästarens frånvaro skall leda arbetet på avdelningen samt utöva tillsyn över den maskinella utredningen, avsetts framdeles genom den planerade moderniseringen av maskinerna kunna utnyttjas för ökat precisionsarbete och för intern tillverkning av instrument i större utsträckning än hittills. Allenast en del av de för denna modernisering erforderliga medlen ha hittills anvisats. Inrättandet av denna befattning, som till en början torde böra uppföras å extra ordinarie stat, är sålunda väsentligen beroende av huruvida och vid vilken tidpunkt ytterligare medel komma att ställas till förfogande för ändamålet.

Mot överförande till ordinarie stat av vissa befattningar såsom provberedare hos anstalten ville statskontoret med hänsyn till befattningshavarnas långa anställningstid icke framställa någon erinran. Det vore enligt ämbetsverkets mening mindre tillfredsställande, att befattningarna hänfördes till två intill varandra liggande lönegrader. En lämplig befordringsgång skulle erhållas, om befattningarna placerades i 6 och 8 lönegraderna. Innan ytterligare befattningar såsom provberedare uppfördes å ordinarie stat, borde löneställningen för provberedare och laboratoriebiträden närmare utredas av 1944 års personalutredning.

Den nuvarande, relativt höga löneställningen för innehavaren av befattningen såsom kassör och räkenskapsförare syntes enligt statskontorets mening motivera, att befattningshavaren — förutom kamerala göromål — i viss utsträckning svarade för arbetsuppgifter jämväl av administrativ art. En jämförelse med löneställningen för motsvarande befattningshavare vid andra statliga institutioner med likartad medelsförvaltning gäve vid handen, att någon uppflyttning av befattningen icke kunde anses motiverad. Något hinder mot att befattningshavaren erhöle tjänstebestämmningen kamrerare syntes icke böra möta.

Med avseende på kanslipersonalen i övrigt kunde statskontoret endast tillstyrka, att en extra ordinarie kanslibiträdes- och en extra ordinarie kontorsbiträdestjänst utbyttes mot två ordinarie kanslibiträdesbefattningar.

Statskontoret avstyrkte slutligen förslaget om uppflyttning av befattningen såsom expeditionsvakt hos anstalten från 6 till 7 lönegraden.

Även *allmänna lönenämnden* har erinrat därom, att nämnden redan i utlåtande över provningsanstaltens styrelses framställning om medelsanvisning för budgetåret 1946/47 behandlat vissa av de frågor, som upptagits i styrelsens skrivelse den 12 oktober 1946. I sitt tidigare utlåtande hade nämnden bland annat förklarat sig icke finna anledning till erinran mot att avdelningschefsbefattningarna placerades i lönegraden C 5 och icke heller mot uppflyttning av fyra ordinarie och en extra ordinarie befattning såsom förste avdelningsingenjör i 24 lönegraden till lönegraden A 26, av befattningen såsom kassör och räkenskapsförare i lönegraden A 20 till befattning såsom kamrerare i lönegraden A 22 samt mot inrättande av en instrumentmakarbefattning i lönegraden A 10. Lönenämnden hade vidare i nyssnämnda utlåtande avstyrkt förslaget om uppflyttning av expeditionsvaktsbefattningen till befattning såsom förste expeditionsvakt i lönegraden A 7. Mot detta beslut hade emellertid ledamoten av nämnden herr *Andersson* reserverat sig. Vad provningsanstaltens styrelse anfört i skrivelsen den 12 oktober 1946 föranledde icke lönenämnden att frånga sin uppfattning i de berörda lönespörsmålen. Herr *Andersson* ansåge dock alltjämt, att nämnden bort tillstyrka den föreslagna uppflyttningen av expeditionsvaktstjänsten.

Lönenämnden har vidare i sitt yttrande över den nu ifrågavarande framställningen anfört följande.

I anledning av förslagen om inrättande av tre befattningar i A 20, avsedda för förtjänta befattningshavare med lägre teknisk utbildning, samt tre tjänster i Eo 17 för beredande av skäligen befodringsgång för befattningshavare med dylik utbildning får lönenämnden uttala, att med prövningen av frågan om inrättande av de föreslagna tjänsterna torde anstå i avvaktan på resultatet av den översyn av befodringsförhållandena för teknisk personal inom statsförvaltningen, som ingår i det åt 1944 års personalutredning lämnade utredningsuppdraget. I avvaktan på resultatet av personalutredningens arbete böra enligt lönenämndens förmenande ej heller förslagen om uppflyttning av ett laboratoriebiträde i Eo 7 till expeditionsföreståndare i Eo 12 samt av två provberedare i Eo 7, den ena till A 8 och den andra till A 9, för närvarande föranleda någon åtgärd. Däremot anser sig lönenämnden kunna tillstyrka förslaget om överförande å ordinarie stat av en provberedarbefattning i Eo 8.

Lönenämnden finner tveksamt om den innevarande år å bergskemiska avdelningen såsom aspirant för högre ordinarie befattning anställde, vetenskapligt utbildade tjänstemannen redan från och med nästkommande budgetår bör erhålla inplacering i Eo 24.

Förslagen om uppflyttning av två förste laboratoriebiträden i A 11 till ingenjörer i Eo 18 samt av en instrumentmakare i A 14 och ett laboratoriebiträde i A 7 till ingenjörer i Eo 17 finner sig lönenämnden — under hänvisning till det 1944 års personalutredning lämnade uppdraget — böra avstyrka. Däremot får lönenämnden förorda förslaget, att förste verkmästaren i A 15,

vilken på grund av sina särskilda kvalifikationer synes ha tagits i anspråk för ingenjörsmässiga arbetsuppgifter, uppflyttas i Eo 18. Härvid bör vikarie icke få förordnas å förste verkmästarbefattningen. Jämväl assistenten i A 15 å kemiskt-tekniska avdelningen synes ha tagits i anspråk för arbetsuppgifter av så kvalificerad natur, att en uppflyttning till Eo 18 får anses motiverad. Ej heller i detta fall torde vikarie böra få förordnas å den ordinarie befattningen.

Förslaget om inrättande av en kontoristtjänst i A 9 samt två kanslibiträdesbefattningar i A 7 föranleder ej annan erinran från lönenämndens sida än att allenast en av de avsedda kanslibiträdesbefattningarna torde böra ifrågakomma till inrättande. Vid bifall till förslaget, i vad detsamma avser kontoristtjänsten, synes en kanslibiträdesbefattning i Eo 7 böra indragas.

I övrigt har den remitterade framställningen icke givit lönenämnden anledning till särskilt uttalande.

Riksräkenskapsverket har uttalat, att en uppflyttning av befattningen såsom kassör och räkenskapsförare i lönegraden A 20 till högre lönegrad vore motiverad, men att ämbetsverket för det dåvarande icke kunde tillstyrka, att befattningen placerades i högre lönegrad än 22. Med en sådan lönegradsplacering borde befattningen i anstaltens personalförteckning uppföras med tjänstebenämningen kamrerare. Byråchefen *Murray* har reservationsvis uttalat, att ämbetsverket bort tillstyrka, att vid anstalten inrättades en kamrerarbefattning i 24 lönegraden.

I särskild skrivelse den 12 oktober 1946 har *styrelsen för statens provningsanstalt* vidare hemställt, att ett reservationsanslag å 40 000 kronor måtte ställas till provningsanstaltens förfogande till förbättring av belysningen i anstaltens lokaler. Till stöd för sin framställning har styrelsen anfört följande.

Den nuvarande belysningen i huvudbyggnaden och maskinflygeln fyller icke ens mycket lågt ställda anspråk vare sig beträffande belysningsstyrka eller jämnhet i ljusfördelningen. Provningsarbetet försvåras härigenom och blir onödigt ansträngande och tidsödande, varför en förbättring av belysningen nu synes vara nödvändig. Att med nuvarande belysningsanläggning åstadkomma en tillfredsställande belysning på alla arbetsplatser är icke möjligt. Någon förbättring skulle kunna åstadkommas genom uppsättning av större armatur med kraftigare lampor, om ledningsnätet varit kraftigare dimensionerat. Ledningsnätet, som är för likström 2×220 volt, är emellertid redan nu fullbelastat, och Stockholms elverk tillåter icke någon ytterligare utökning. Om anslutningseffekten för belysningen skall ökas, måste åtminstone det nytillkommande effektbehovet levereras i form av växelström. Det befintliga likströmsnätet är emellertid icke användbart för växelström. Härför skulle erfordras en relativt dyrbar omläggning av huvudledningarna och centraler, omdragning av i dåligt skick befintliga gruppledningar och ett utbyte av vägguttag mot sådana av den särskilda typ, som ur säkerhetssynpunkt fordras vid växelström. Härtill kommer att de nuvarande vägguttagen för likström behövas för vissa laboratorieändamål. Det synes därför vara mest ändamålsenligt att bibehålla det befintliga likströmsnätet och i laboratorielokalerna använda detta för vägguttag, platsbelysningar och belysning i drag-skåp samt att för allmänbelysningen upplägga ett nytt ledningsnät för växelström. Härigenom vinnes även fördelen, att allmänbelysningen kan anordnas med lysämneslampor och väsentligen förstärkas utan ökning av energiåtgången. Vid uppläggning av ett nytt ledningsnät kan man även tillgodose en

lämpligare placering av ljuspunkterna, anpassad efter den fördelning arbetsplatserna nu erhållit inom lokalerna. Belysningen skulle sålunda lämpligen ordnas så, att den befintliga belysningsanläggningen för likström bibehålles i korridorer, trapphus, förrådsrum och toaletter samt för vägguttag och en del platsbelysning i laboratorielokalerna samt att allmänbelysningen i laboratorielokaler och expeditjonsrum nyinstalleras i huvudsak med användning av lysämnesrör.

Inom laboratorielokalerna föreligger därjämte ett trängande behov av kraftuttag för växelström. Detta behov bör tillgodoses i samband med installationen av växelström för belysning. För kraftuttagen erfordras särskilda gruppledningar, anslutna till gruppcentraler för kraft.

Kostnaderna för ovan angivna arbeten ha beräknats bliva	
för belysningsinstallation för växelström inklusive be-	
lysningsarmatur och lysämnesrör	kronor 30 000
för reparation och iordningställande av befintliga be-	
lysningsanläggningen för likström	» 5 000
för installation av kraftuttag för växelström	» 5 000
	<hr/>
	Summa kronor 40 000.

Byggnadsstyrelsen har i infortrat utlåtande över framställningen anfört, att styrelsen funne det för reparation och iordningställande av befintlig belysningsanläggning för likström begärda beloppet, 5 000 kronor, något högt. Däremot syntes den beräknade kostnaden å 5 000 kronor för installation av kraftuttag för växelström skälig med hänsyn till anstaltsens ökade verksamhet. Styrelsen kunde icke tillstyrka bifall till anstaltsstyrelsens framställning om anvisande av 30 000 kronor för installation för växelström med lysämnesrör, då en tillfredsställande lösning av belysningsfrågan kunde erhållas genom installation av växelström med glödlampor för en kostnad, som icke behövde överstiga 10 000 kronor.

Styrelsen för statens provningsanstalt har i infortrat yttrande över byggnadsstyrelsens utlåtande anfört följande.

Som byggnadsstyrelsen framhåller är kostnaden för armaturer för lysämnesrör många gånger större än för glödlampsarmaturer. Detta medför, att anläggningskostnaden blir avsevärt högre för anläggning med lysämnesrör. Provningsanstalten har icke förbisett detta förhållande. Vid den föreslagna anläggningen utgör armaturkostnaden enligt ett då föreliggande kostnadsförslag omkring 20 000 kronor. Den beräknade kostnaden för ledningsinstallationen är omkring 10 000 kronor. Armaturkostnaden för en motsvarande anläggning med glödlampor kan uppskattas till 3 å 4 000 kronor. Provningsanstalten ansåg emellertid, att användningen av lysämnesrör skulle medföra fördelar i flera hänseenden, vilka väl skulle motivera användningen, trots den högre anläggningskostnaden. Fördelarna med lysämnesrör bestå i föreliggande fall däri att den nödvändiga förbättringen av belysningen ernås utan ökning av den nuvarande energiåtgången, att lysämnesrören lämpa sig bättre än glödlampor för att åstadkomma en för de vid provningsanstalten bedrivna arbetena behövlig mera likformig och skuggfri belysning utefter de i regel långsträckta arbetsborden samt att lysämnesrör finnas med olika färg, vilket ger möjlighet till en viss anpassning efter de krav, som ställas av olikartade arbetsuppgifter.

Om förbättringen av belysningen i stället utföres med användning av

glödlampor, som byggnadsstyrelsen förordar, kommer det att medföra en ökning av energiåtgången. Den årliga merkostnaden kan beräknas till omkring 4 000 kronor vid nuvarande utnyttjande av lokalerna och nuvarande energipris. Den angivna summan inkluderar även kostnaden för ersättning av utbrända lampor. Den föreslagna lysämnesrörbelysningen är således trots den högre anläggningskostnaden fördelaktigare än glödlampsbelysningen även ur ekonomisk synpunkt.

Med stöd av det anförda har styrelsen vidhållit sin framställning.

Slutligen har *styrelsen för statens provningsanstalt* i skrivelse den 24 januari hemställt, att ett anslag av 3 000 kronor måtte ställas till byggnadsstyrelsens förfogande för installerande i anstaltens snickarverkstad av aggregat för tillförsel av förvärmad friskluft.

Av skrivelsen framgår, att yrkesinspektionen i första distriktet i skrivelse till provningsanstalten framhållit, att utsugningsanordningarna vid maskinerna i anstaltens snickarverkstad förorsakade ett undertryck av omkring 25 mm vattenpelare, vilket momentant upphävdes så snart en dörr till verkstaden öppnades. Dessa variationer i lufttrycket syntes ha förorsakat vissa sjukdomssymptom hos den i verkstaden sysselsatte snickaren. Härtill komme att bullret från maskinerna föreföle att vara betydligt starkare än vad som vore vanligt i dylika verkstäder. För avhjälpande av dessa brister borde tillförsel av vid behov förvärmad friskluft anordnas. Dessutom borde möjligheterna att anordna ljudisolering eller ljudabsorbering undersökas.

Med anledning av yrkesinspektionens begäran hade provningsanstalten tillskrivit byggnadsstyrelsen med anhållan, att de begärda åtgärderna skulle vidtagas genom byggnadsstyrelsens försorg.

I svarsskrivelse till provningsanstalten hade byggnadsstyrelsen uttalat, att styrelsens värmetekniska avdelning föreslagit, att snickarverkstaden skulle förses med aggregat för tillförsel av förvärmad friskluft, och att taket i anslutning härtill borde ljudisoleras för att dämpa bullret i lokalen, allt för en sammanlagd kostnad av 4 000 kronor. Byggnadsstyrelsen hade vidare förklarat, att de föreslagna åtgärderna, därest de komme till utförande, borde bekostas av medel, som stode till provningsanstaltens förfogande. Ämbetsverket hade emellertid funnit, att det kunde ifrågasättas, huruvida lokalen med hänsyn till den låga takhöjden överhuvud kunde anses lämplig till snickarverkstad, och hade föreslagit, att provningsanstalten i första hand borde låta undersöka möjligheten att förlägga snickarverkstaden till lämpligare lokal, innan aggregatinstallationen verkställdes.

Provningsanstaltens styrelse har vidare anförde följande.

Provningsanstalten disponerar icke någon annan lämpligare lokal och även om så vore fallet skulle de ifrågasatta åtgärderna vara lika behövliga även i den nya lokalen. Flyttningen av maskinutrustningen skulle även draga avsevärda kostnader. Avsikten är att snickarverkstaden framdeles skall flyttas till den nybyggnad för byggnadstekniska avdelningen, som upptagits som investeringsreserv och för vilken planläggning nu pågår. Tidpunkten när en sådan överflyttning kan ske är det icke möjligt att nu bedöma med någon säkerhet, men det torde i varje fall dröja några år.

Enligt en av provningsanstalten utförd ljudmätning och beräkning skulle

beklädnad av taket med ljuddämpande material endast i mycket obetydlig grad minska bullret från maskinerna, som för övrigt icke torde skilja sig från vad som förekommer i många snickarverkstäder med liknande maskinutrustning. Ifrågasatt beklädnad av taket torde därför icke böra ifrågakomma. Kostnaden för enbart installerande av aggregat för tillförsel av förvärmad friskluft har av byggnadsstyrelsen beräknats till 3 000 kronor. Styrelsen anser, att man med hänsyn till yrkesinspektionens yrkande icke kan låta bero med vidtagande av åtgärder för att installera sådant aggregat tills snickarverkstaden kan överflyttas till planerad nybyggnad.

*Departements-
chefen.*

Vid anmälan av statens provningsanstalts avlöningsanslag i 1946 års statsverksproposition, tionde huvudtiteln, förklarade sig min företrädare i ämbetet förhindrad att till närmare prövning upptaga de förslag till personaländringar vid anstalten, som dess styrelse framlagt i sin petitaskrivelse för budgetåret 1946/47. Han hänvisade därvid till pågående utredningar, dels rörande den statliga provningsverksamhetens organisation, dels beträffande statliga befattningshavares anställnings- och avlöningsförmåner.

Frågan om den statliga provningsverksamhetens organisation är, såsom jag inledningsvis anfört, fortfarande under utredning. Emellertid anser jag mig redan nu kunna konstatera, att de förslag, vartill utredningen kan föranleda, icke komma att medföra någon minskning av statens provningsanstalts arbetsvolym, men sannolikt icke heller någon mera betydande ökning därav. Även om en sådan ökning på lång sikt kan väntas av andra anledningar, anser jag mig kunna räkna med att verksamheten vid anstalten under det kommande budgetåret i stort sett kommer att fortgå i oförändrad omfattning. Den omständigheten att frågan om den statliga provningsverksamhetens framtida organisation ännu är olöst synes mig icke längre kunna åberopas som skäl för att ånyo uppskjuta ett ställningstagande till de nu aktuella personalfrågorna vid statens provningsanstalt.

Alltjämt pågå emellertid utredningar, bland annat av 1944 års personalutredning, vilka beröra anställnings- och avlöningsförhållandena för viss del av anstaltens personal. Av denna anledning ser jag mig nödsakad att föreslå, att prövningen av frågorna om en ordnad befodringsgång för anstaltens lägre ingenjörspersonal samt för dess laboratoriebiträden och provberedare ävensom vissa med den lägre ingenjörspersonalens anställningsförhållanden sammanhängande befodringsfrågor ställas på framtiden liksom även frågan om inrättandet av en ny kontoristbefattning i lönegraden A 9.

Vad angår avdelningschefsbefattningarna kan jag icke finna, att de äro av sådan natur, att det kan vara motiverat att överföra dem från A- till C-plan. Ej heller är jag för närvarande beredd att förorda uppflyttning av dessa befattningar i högre lönegrad.

Av skäl som anförts av provningsanstaltens styrelse tillstyrker jag, att fyra ordinarie befattningar såsom förste avdelningsingenjör i 24 lönegraden med bibehållen tjänstebenanämning uppflyttas till lönegraden A 26 samt att en extra ordinarie förste avdelningsingenjörsbefattning i lönegraden Eo 24 överflyttas till ordinarie stat i 26 lönegraden av löneplan A. Däremot kan jag

icke finna, att styrelsen framlagt tillräckliga skäl för förslaget om inrättande av en ny befattning såsom förste avdelningsingenjör i lönegraden Eo 24.

Ehuru jag icke nu är beredd att närmare pröva anstaltsstyrelsens förslag om en ordnad befordringsgång för den lägre ingenjörspersonalen, synes mig den pågående utredningen icke böra lägga hinder i vägen för inrättande av de tre föreslagna ingenjörsbefattningarna i 20 lönegraden. Dessa befattningar torde dock tills vidare böra inrättas såsom extra ordinarie. I samband härmed torde en befattning i lönegraden Eo 17 och två i lönegraden Eo 15 böra indragas.

I likhet med allmänna lönenämnden finner jag vidare anledning föreligga att inrätta två extra ordinarie befattningar i lönegraden Eo 18 för att bereda skälig avlöningsförstärkning åt innehavarna av befattningarna såsom assistent och förste verkmästare i lönegraden A 15. Jag förutsätter därvid, att vikarier icke komma att förordnas å sistnämnda båda befattningar.

Moderniseringen av utrustningen vid anstaltens mekaniska avdelning har nu fortskridit så långt, att en för avdelningen avsedd instrumentmakarbefattning bör inrättas. Befattningen torde böra placeras i 10 lönegraden och tills vidare erhålla extra ordinarie karaktär.

Styrelsens begäran om uppflyttning i lönegraden Eo 12 såsom expeditionsföreståndare av en befattning såsom laboratoriebiträde i lönegraden Eo 7 anser jag mig så till vida böra tillstyrka, som jag förordar, att sistnämnda befattning utbytes mot en extra ordinarie kansliskrivarebefattning i lönegraden Eo 11.

I fråga om provberedarbefattningarna synes nu ingen annan ändring böra vidtagas, än att två dylika befattningar uppflyttas från lönegraden Eo 7 till lönegraden Eo 8.

Jag delar allmänna lönenämndens och riksräkenskapsverkets åsikt att befattningen såsom kassör och räkenskapsförare i lönegraden A 20 bör omändras till en kamrerarbefattning i lönegraden A 22.

Beträffande övrig personal vid kansliavdelningen kan jag endast så till vida tillmötesgå anstaltsstyrelsens önskemål, att jag förordar att en ny kanslibitrådesbefattning i lönegraden A 7 inrättas och en kontorsbitrådesbefattning i lönegraden A 4 uppflyttas till kanslibitrådesbefattning i lönegraden A 7.

I likhet med statskontoret och allmänna lönenämnden kan jag icke finna, att tillräckliga skäl blivit anförda för en uppflyttning av expeditionsvaktsbefattningen i lönegraden A 6 till befattning såsom förste expeditionsvakt i lönegraden A 7.

Vid bifall till vad jag i det föregående förordat, skulle posten till avlöningar till ordinarie tjänstemän undergå följande ändringar. Uppflyttningen av fyra ordinarie förste avdelningsingenjörsbefattningar i lönegraden A 24 till lönegraden A 26, överförandet till ordinarie stat i sistnämnda lönegrad av en extra ordinarie dylik befattning i lönegraden Eo 24, uppflyttningen av befattningen såsom kassör och räkenskapsförare i lönegraden A 20 till befattning såsom kamrerare i lönegraden A 22, inrättan-

det av en ny kanslibiträdesbefattning i lönegraden A 7 och uppflyttningen av en kontorsbiträdesbefattning i lönegraden A 4 till kanslibiträdesbefattning i lönegraden A 7 medföra en ökning av posten med $(4 \times 897 + 9\,327 + 783 + 3\,474 + 519 =)$ 17 691 kronor. Vakanssättningen av två befattningar i lönegraden A 15 föranleder å andra sidan en minskning av posten med $(2 \times 5\,019 =)$ 10 038 kronor. I enlighet med styrelsens förslag torde posten vidare böra uppräknas med i runt tal 1 500 kronor för löneklassuppflyttningar samt för höjning av det belopp, som avsetts för vikariatsersättningar, och sålunda enligt hittillsvarande beräkningsgrunder upptagas till $(215\,500 + 17\,691 - 10\,038 + 1\,500 =)$ i runt tal 224 700 kronor. Regleringen av befodringsgången för biträdespersonal — vilken föranleder överförande till ordinarie stat såsom kontorsbiträde i lönegraden A 4 av ett skrivbiträde i lönegraden Eo 2 — medför en ytterligare uppräkning av posten med i runt tal 3 100 kronor till 227 800 kronor och den allmänna löneregleringen en ökning med 100 200 kronor till 328 000 kronor.

Anslagsposten till arvode, bestämt av Kungl. Maj:t, torde böra upptagas med oförändrat belopp, 1 200 kronor.

I fråga om anslagsposten till avlöningar till övrig icke-ordinarie personal skulle av mig föreslagna åtgärder medföra följande förändringar. Överflyttningen av en förste avdelningsingenjörsbefattning till ordinarie stat skulle minska posten med 7 992 kronor. Uppflyttningen av en ingenjörsbefattning i lönegraden Eo 17 och två i lönegraden Eo 15 till lönegraden Eo 20 skulle föranleda en ökning därav med $(1\,137 + 2 \times 1\,642 =)$ 4 421 kronor, inrättandet av två nya befattningar i lönegraden Eo 18 för assistenten och förste verkmästaren i lönegraden A 15 en ökning med $(2 \times 5\,634 =)$ 11 268 kronor, inrättandet av en instrumentmakarbefattning i lönegraden Eo 10 en ökning med 3 816 kronor, omändringen av en laboratoriebiträdesbefattning i lönegraden Eo 7 till en kansliskrivarbefattning i lönegraden Eo 11 en ökning med 684 kronor och uppflyttningen av två provberedarbefattningar i lönegraden Eo 7 till lönegraden Eo 8 en ökning med $(2 \times 174 =)$ 348 kronor. Härjämte torde posten med hänsyn till väntade löneklassuppflyttningar böra uppräknas med föreslagna 1 400 kronor. Enligt hittills tillämpade beräkningsgrunder skulle anslagsposten följaktligen upptagas till $(131\,300 - 7\,992 + 4\,421 + 11\,268 + 3\,816 + 684 + 348 + 1\,400 =)$ i runt tal 145 200 kronor. Regleringen av befodringsgången för biträdespersonal medför å ena sidan en minskning av anslagsposten med i runt tal 3 000 kronor genom omändringen av en extra ordinarie skrivbiträdesbefattning i lönegraden Eo 2 till en ordinarie kanslibiträdesbefattning samt å andra sidan en ökning av posten med i runt tal 4 800 kronor genom inplacering i lönegraden Ex 2 av två skrivbiträden, vilka nu avlönas från anslagsposten till avlöningar till tillfälliga biträden. Anslagsposten till avlöningar till övrig icke-ordinarie personal skulle med hänsyn härtill uppräknas med 1 800 kronor till 147 000 kronor. Då den allmänna löneregleringen föranleder en ytterligare ökning av anslagsposten med 81 000 kronor, skulle

posten upptagas med (147 000 + 81 000 =) 228 000 kronor. Anslagsposten torde liksom hittills bära upptagas såsom obetecknad.

Två skrivbiträden, vilka nu uppbära avlöning från anslagsposten till avlöningar till tillfälliga biträden med tillhoppa omkring 6 600 kronor för år, komma, såsom nyss anmärkts, på grund av regleringen av befordringsgången för biträdespersonal under nästa budgetår att uppbära lön från annan anslagspost. Bland annat med hänsyn härtill föreslår jag, att den av anstaltsstyrelsen föreslagna uppräknningen av förstnämnda anslagspost begränsas till 20 000 kronor samt att posten således upptages till 182 000 kronor.

Anslagsposten till rörligt tillägg torde upptagas med 33 300 kronor.

Jag biträder anstaltsstyrelsens förslag om höjning med 5 000 kronor av den under omkostnadsanslaget upptagna anslagsposten till reseressättningar. Anslaget bör följaktligen beräknas till 137 500 kronor.

En förbättring av belysningen i provningsanstaltens lokaler synes erforderlig. På grund av de särskilda skäl, som anstaltens styrelse anfört, torde därvid lysämnesrör bära komma till användning. För ändamålet torde i enlighet med styrelsens beräkningar ett belopp av 40 000 kronor bliva erforderligt. Även den begärda installationen av ett aggregat för tillförsel av förvärmd friskluft till anstaltens snickarverkstad synes bära komma till utförande. Enligt den verkställda kostnadsberäkningen, mot vilken jag icke har något att erinra, bör för ändamålet avses ett belopp av 3 000 kronor. För tillgodoseende av dessa båda anslagsbehov torde å riksstaten för budgetåret 1947/48 under tionde huvudtiteln bära upptagas ett reservationsanslag av 43 000 kronor, betecknat Statens provningsanstalt: Viss utrustning.

Under åberopande av vad sålunda anförts hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att

dels bemyndiga Kungl. Maj:t att vidtaga de ändringar i personalförteckningen för statens provningsanstalt, som betingas av vad jag i det föregående anfört;

dels godkänna följande avlöningsstat för statens provningsanstalt, att tillämpas tills vidare från och med budgetåret 1947/48:

Avlöningsstat.

1. Avlöningar till ordinarie tjänstemän, <i>förslagsvis</i>	kronor	328 000
2. Arvode, bestämt av Kungl. Maj:t	»	1 200
3. Avlöningar till övrig icke-ordinarie personal	»	228 000
4. Avlöningar till tillfälliga biträden, <i>förslagsvis</i>	»	182 000
5. Rörligt tillägg, <i>förslagsvis</i>	»	33 300

Summa kronor 772 500;

Kungl. Maj:ts proposition nr 254.

dels till Statens provningsanstalt: Avlöningar för budgetåret 1947/48 anvisa ett förslagsanslag av .. kronor 772 500;
dels till Statens provningsanstalt: Omkostnader för budgetåret 1947/48 anvisa ett förslagsanslag av .. kronor 137 500;
dels ock till Statens provningsanstalt: Viss utrustning för budgetåret 1947/48 anvisa ett reservationsanslag av kronor 43 000.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställen förordnar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten att proposition av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, skall avlåtas till riksdagen.

Ur protokollet:
Siegmund Vogel.